VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 88r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

ecta

trahere a uino carnē meam. ut animum meum transferrem ad sapiam. deuitaremq; stulticiam. donec uiderē quid esset utile filiis hominū. quo facto opus ē sub sole numero dierū uite sue. Magnificaui opa mea.

Edificaui mi tomos. plantaui uineas. feci hortos et pomeria. ꝛ conseui ea cuncti generis arborū. ꝛ extruxi mi piscinas aquarū. ut irrigarē siluam lignorū germinantū. Possedi seruos et ancillas. multamq; familiam habui. armenta quoq; ꝛ magnas ouium greges. ultra omnes qui fuerē ante me in hierlm. Congeruaui mi argentum ꝛ auri. ꝛ substancias regum ac prouinciarū. Feci mi cantatores ꝛ cantatrices. ꝛ delicias filiorū hominū. cyphos ꝛ urceos in ministerio aduina fundenda. ꝛ supergressus sum opibus omnes qui fuerē ante me in hierlm. Sapia quoq; perseuerauit mecū. ꝛ omnia que desiderauerē oculi mei nō negaui eis. nec phibui cor meū quin omni uoluptate fruerē. ꝛ oblectaret se in hiis q̄ paraueram. ꝛ hanc rat̄ sum partē meam. si uteretur labore meo. Cumq; me conuertissem ad uniuersa opa que fecerant manus mee. ꝛ ad laboresq; in q̄bus frustra sudaueram. uidi in omnibus uanitatē ꝛ afflictionē animi. ꝛ nihil permanere sub sole. Transiui ad contemplandam sapienciam. errores q̄ ꝛ stulticiam. Quid est inquit homo. ut sequi possit regem factorē suū. Et q̄d uidi. quia p̄cederet sapia stulticiam. tantū. quantū differt lux a tenebris. Sapientis oculi in capite eius. stultus in tenebris ambulat. Et didici q̄d unus utriusq; eēt interitus. ꝛ dixi in corde meo. Si unus ꝛ stulti ꝛ mens occasuri sum. quid mi prodest q̄d maiorē sapie dedi operam. Locutusq; cū mente mea. animadueni q̄d hoc quoq; eēt uanitas. Non enim erit memoria sapientis simiter ꝛ stulti in perpetuū. ꝛ futurā tēpora obliuione cuncta pit̄ operient.

Morietur doctus. simiter ut indoctus. Et idcirco tediuit me uite mee. uidentē mala cē uniuersa sub sole. ꝛ cuncta uanitatē atq; afflictionē spī. Rursus detestat̄ sum omnē industriā meam. ꝛ que sub sole studiosissime laboraui. habiturus heredem post me quem ignoro utrū sapiens an stult̄ futurus sit. et dominabit̄ in laboribus meis quibus defatigatus. ꝛ sollicitus fui. Et est quicūm tam uanū. Unde cessaui renuciauiq; cor meū ultra laborare sub sole. Iam cum alius laboret in sapiencia et doctrina. ꝛ sollicitudine. homini otioso quesita dimittit. Et hoc ergo uanitas. ꝛ magnum malū. Quid enim proderit homini de uniuerso labore suo. ꝛ afflictione spī qua sub sole cruciat̄ est. Cuncti dies dies eius doloribus. et erumpnis plenis sunt. nec per noctē mente requiescit. Et hoc nō uanitas est. Nonne melius est comedere et bibere. ꝛ ostendere anime sue bona de laboribus suis. Et hoc de manu dei est. Quis ita uorabitur et deliciis affluit ut ego. Hominī bono in conspectu suo dedit deus sapienciam ꝛ sciam. ꝛ leticiam. peccatori autē dedit afflictionē ꝛ curam superfluam. ut addat ꝛ congreget. ꝛ tradat ei qui placuit deo. Sed ꝛ hoc uanitas ꝛ cassa sollicitudo mentis. III.

Omnia tempus habent. ꝛ suis spacis transeunt uniuersa subcelo. Tempus nascendi. ꝛ tempus moriendi. Tempus plantandi. ꝛ tempus euellendi q̄d plantatū est. Tempus occidendi. et tempus sanandi. Tempus destruendi. ꝛ tempus edificandi. Tempus flendi. ꝛ tempus ridendi. Tempus plangendi. ꝛ tempus saltandi. Tempus spargendi lapides. ꝛ tempus colligendi. Tempus amplexandi. ꝛ tempus longe fuerit a amplexibus. Tempus aquirendi. ꝛ tempus perdendi. Tempus custodiendi. ꝛ tempus abiciendi. Tempus scindendi. ꝛ tempus consuendi. Tempus tacendi. ꝛ tempus loquendi. Tempus